

15.1.2005

Mietteitä mielipiteistä

13. tammikuuta 2005 Tapani Kärkkäinen Logosmediasta¹ lähetti esimiehelleni minua koskevan sähköpostin, josta sain kopion. Kärkkäinen ei varmastikaan ole mikään nilkkimäinen, salakähmäisesti toimiva ja paha tarkoittava ilmiantaja vaan asiaansa uskova oikeuden soturi, jonka olosuhteet (kirjoitukseni) pakottivat toimimaan, joten kommentoin hänen protestiaan tässä kirjoituksessa. Syystä tai toisesta Kärkkäinen poltti päreensä, kun julkaisin hänen viestinsä tämän artikkelin aiemmassa versiossa. Tämän vuoksi tyydyn tällä kertaa siteeraamaan häntä vapaamuotoisesti. Yritän kuitenkin kaikin keinoin olla panematta hänen suuhunsa mitään, mitä hän ei itse sanonut.

Kärkkäinen ilmoitti hämmästyneensä blogissani esittämistäni hyvin kummallisista, mm. monikulttuurisuutta, maahanmuuttajia ja rotujen välistä tasa-arvoa koskeneista näkemyksistä. Hän korosti kaikkien oikeutta mielipiteisiin, mutta jäi miettimään, voiko yliopiston työntekijä ilmaista tällaisia näkemyksiä julkisella foorumilla, johon on linkki laitoksen sivuilta. Kärkkäinen viittasi tässä yhteydessä yliopiston tuoreeseen, syrjinnän vastaiseen toimintaohjesääntöön.

Viesti herätti mielessäni useita sekä konkreettisia että metatason kysymyksiä. Esitin ne myös Kärkkäiselle vastausviestissäni, mutta en jostain syystä saanut vastausta.

Millaisia ovat esittämäni kummalliset näkemykset? Kun mainitsen maahanmuuttajat, kritisoin maahanmuuttajakysymyksen ympärille kehittynyttä hyshys-ilmapiiriä, sensuuria, hysteeriä poliittisen korrektiuden vaatimuksia ja suvaitsevaisuusliturgian teoreettisiin perusteisiin pesiytyneitä ristiriitaisuuksia ja naurettavuuksia. Kritiikkini kohdistuu suomalaiseen ja laajemminkin länsimaiseen poliittiseen eliittiin ja tiedotusvälineisiin, jotka ajavat yhteiskuntaa kohti totalitarismia. Maahanmuuttajat ovat tämän projektin työkalu, eivät alkulähde. Suvaitsevaisuushysterian kritiikki ei ole maahanmuuttajien kritisointia, sen enempää kuin kettutyttöjen kritisointi on tarhakettujen kritisointia. Vihollisiani ovat sananvapauden viholliset, eivät maahanmuuttajat. Tyhmän suvaitsevaisuuden kritisoiminen ei ole suvaitsemattomuuden kannattamista.

---

¹ Kts. <http://www.logosmedia.fi/>.

Rotujen välisestä tasa-arvosta en muista kirjoittaneeni yhtään mitään. Mainitsin tästä Kärkkäiselle, mutta - kuten sanottua - en ole saanut asiaan selvennystä.

Monikulttuurisuutta ja sen kannattamista koskeva väärinkäsitys syntyy ilmeisesti siitä, että minä kannatan globaalia monikulttuurisuutta, monietnisyttä ja monikielisyttä *oikeasti*, Kärkkäinen vain julistuksissa. On täysin selvää, että globaali monikulttuurisuus vähenee, jos paikalliskulttuurit (ja -etnokset) katoavat kulttuurien ja etnosten sekoittuessa “monikulttuurisissa” sekayhteiskunnissa. Jos joku haluaa kertoa minulle, miksi näin ei ole, olen pelkkänä korvana. Otetaan esimerkki eläinmaailmasta. Eteläiseen Afrikkaan on tuotu viimeisten vuosisatojen aikana eurooppalaisia maatiaiskissoja. Nämä ovat sekoittuneet afrikkalaisen villikissan kanssa, ja jälkimmäinen on nykyään katoamassa oleva kissarotu. Lisääntykö vai väheneekö kissojen globaali monimuotoisuus tämän prosessin seurauksena? Esimerkki ihmiskunnasta: Eurooppalaiset ovat introdusoineet espanjan kielen Etelä-Amerikan intiaaniväestön keskuuteen. Tämän seurauksena useimmat intiaanikielet ovat kuolleet tai kuolemassa. Lisääntykö vai väheneekö kielten globaali diversiteetti tämän prosessin tuloksena? On aksiomaattista, että paikallinen diversiteetti on ristiriidassa globaalin diversiteetin kanssa. Globaali diversiteetti on staattinen olotila, ts. se säilyy ad infinitum, ellei sitä ryhdytä sorkkimaan. Paikallinen diversiteetti johtaa väistämättä sekoittumiseen ja näin ollen sekä paikallisen että globaalin diversiteetin katoamiseen. Siksi minä kannatan globaalia diversiteettiä ja tämän väistämättömänä sivutuotteena vastustan paikallista diversiteettiä, s.o. monikulttuurista yhteiskuntaa.

“Suvaitsevaisuuteen”, sanan nykyisessä merkityksessä, aivopesty, tai itsenä aivopessyt, ihminen ei yleensä malta lukea tai kuunnella sitä, mitä hänelle sanotaan. Hän ei pyri ymmärtämään toisen näkökulmaa vaan etsii *avainsanoja* ja *-ilmaisuja*, joihin voisi takertua. Tällaisiin kuuluu esim. “nationalismi”, samoin kuin maahanmuuttajien, monikulttuurisuuden ja vastaavan mainitseminen ilman asiaankuuluvaa liturgiaa (“rikkaus”, “voimavara” yms.). Avainsana käynnistää hysteerisen reaktion ja vapauttaa “suvaitsevaisen” kaikenlaisista perustelun ja asiallisen käyttäytymisen velvoitteista. Sellainen elämä on helppoa. “Suvaitsevainen” ei kykene käsittelemään ideologista vastarintaa tai vastakkaisia mielipiteitä, koska nykyisessä pelon ilmapiirissä hän ei kovin usein joudu kohtaamaan niitä.

“Jokaisella on oikeus mielipiteisiin, mutta...” Mitä tämä nykyään yleiseksi käynyt aloitus tarkoittaa? Onko kaikilla oikeus mielipiteisiin vai eikö ole? Vai onko kaikilla oikeus olla samaa mieltä virallisen totuuden kanssa? Vai onko kaikilla oikeus mielipiteeseen, mutta sitä ei saa sanoa ääneen,

ellei se ole oikea mielipide? Esimerkiksi Neuvostoliitossa oli perustuslakiin kirjattu oikeus mielipiteeseen. Sen sijaan rikoslaki kielsi neuvostovastaisen propagandan *levittämisen*. Levittämiseksi taas tulkittiin tällaisten mielipiteiden kertominen toiselle osapuolelle, ts. niiden ilmaiseminen ääneen. Mikä on tällaisen mielipiteenvapauden arvo? Ei sellaista tyranniaa olekaan, ainakaan nykyisen teknologian puitteissa, joka pystyisi kontrolloimaan mielipiteitä, ellei niitä sanota ääneen. Mielipiteenvapauden koko mielekkyys on siinä, että mielipiteen saa *ilmaista*. Vähemmistövaltuutettu Mikko Puumalainen (vai oliko se joku muu) on sanonut, ettei ilmaisunvapaus voi tarkoittaa vapautta loukata. Tässä on perustavanlaatuinen ajatusvirhe. Ilmaisunvapauden on tarkoitettava nimenomaan vapautta ilmaista mielipiteitään *riippumatta* siitä, loukkaavatko ne vai eivät. Sensuurivaatimuksethan syntyvät juuri siitä, että ihmiset loukkaantuvat muista kuin omista mielipiteistään. Ongelma on loukkaantujan, ei mielipiteen esittäjän. Voihan joku loukkaantua vaikka siitä, että kadulla näkyy vammaisia, ja vaatia, että näille määrätään porttikielto Helsinkiin.

Mieleeni tuli kyllä tällainenkin ajatus: Suvaitsevaisuusdogman keskeisiin opinkappaleisiin kuuluu se, että dogman vastustajat ovat syrjäytyneitä ja kouluttamattomia. Tästä seuraa, että "suvaitsemattomuus" johtuu tietämättömyydestä ja tyhmyydestä. Siksi jokaisen arvonsa tuntevan älykön tulee olla julistautunut suvaitsevainen. Sellaiset kuin minä (koulutettu, työssäkäyvä) rikkovat Kärkkäisen idyllin. Siksi kaltaiseni on joko hiljennettävä pelottelemalla tai saatettava vastaamaan stereotypiaa, jonka varassa koko ideologia lepää, toisin sanoen tehtävä syrjäytyneeksi. Minun on kauhean vaikea uskoa Kärkkäisen kirjeellään vain ilmaisseen ihmettelyään. Minun on kauhean vaikea uskoa, etteikö hän olisi toivonut kirjeensä johtavan jonkinlaisiin toimenpiteisiin minun suhteeni.

Pidän mahdollisena, että Kärkkäinen kuuluu siihen alati kasvavaan ihmisjoukkoon, jonka suusta kuulee sellaisia lauseita kuin: "Fasismi ei ole mikään mielipide! Fasismien kannattajien ei siten pidä vedota mielipiteenvapauteen." Toteamukseen "Fasismi ei ole mielipide!" sisältyy kaksi absurdiutta, 1) suhteellinen eli tapauskohtainen ja 2) absoluuttinen. Käsittelen älyttömyydet tässä järjestyksessä.

1) Ensin pitäisi määritellä, mitä on fasismi. Tämän jälkeen pitäisi todeta, että vakaumukseni (se, mitä olen sanonut tai kirjoittanut, ei se, mitä joku on rivien välistä lukevinaan) on yhteensopiva tämän määritelmän kanssa. Jos näitä proseduureja ei suoriteta, minun syyttämiseni fasistiksi on pelkkä tyhjä heitto, jota ei edes teoriassa ole mahdollista osoittaa todeksi tai epätodeksi.

2) Määrittelimme pä fasismin miten hyvänsä, ja totesimme näkemysteni mahtuvan tähän määritelmään eli emme, liene me kaikki yksimielisiä siitä, että fasismi on *näkemyksistä, miten yhteiskunnalliset olot pitäisi järjestää*. Millä perusteella voidaan sanoa, että jokin yhteiskunnallinen näkemys ei ole mielipide? Mikä se sitten on? Miten voidaan määritellä käsite “mielipide” niin, että määritelmä sulkee ulkopuolelleen tietyt yhteiskunnalliset näkemykset? Nämä kysymykset ovat luonnollisesti retorisia, koska tällaista määritelmää ei ole eikä voi olla, eikä “fasismia”, mitä sillä sitten täsmällisesti tarkoitetaan, voida osoittaa muuksi kuin mielipiteeksi. Toivoisin rehellisyyttä. Minun näkemykseni mukaan mielipiteenvapauden piiriin kuuluu myös sellainen mielipide, ettei mielipiteenvapautta pidä olla. Kärkkäinen saa puolestani olla sitä mieltä, jos haluaa. On kuitenkin älyllisesti epärehellistä yhtäältä väittää kannattavansa mielipiteenvapautta ja toisaalta keksiä *ad hoc* vippaskonsteja, joilla epämiellyttäviltä mielipiteiltä saadaan riistettyä mielipiteen status ja vastaavasti mielipiteenvapauden suoja.

Edellä mainittu ongelma johtuu käsitykseni mukaan siitä, että älyllisesti laiskistunut ihminen haluaa nähdä maailman paikkana, jossa on hyviä ja pahoja ihmisiä. Hyvät ihmiset tekevät ja kannattavat kaikkia hyviä asioita ja vastustavat kaikkia pahoja. Pahat ihmiset tekevät vain pahaa ja vastustavat kaikkea hyvää. Tästä seuraten “suvaitsevainen” ei voi ottaa sitä sinänsä täysin hyväksyttävää linjaa, että ilmoittaisi kannattavansa sitä, mikä hänelle on kaikista hyvistä asioista tärkein, ts. monikulttuurisuutta ja suvaitsevaisuutta, ja vastustavansa niitä sinänsä hyviä asioita, jotka ovat näiden tavoitteiden tiellä, ts. demokratiaa (esim. maahanmuuttokysymysten alistaminen demokraattiselle prosessille) ja sananvapautta.

Kärkkäinen mainitsi yliopiston syrjinnän vastaisen toimintaohjesäännön.² Siellä sanotaan mm. seuraavaa:

”Jokaiselta yliopistoyhteisön jäseneltä edellytetään suvaitsevaisuutta ja toisten mielipiteiden ja näkemysten kunnioittamista – uskonnollinen, poliittinen tai vakaumuksellinen erimielisyys ei saa vaikuttaa siihen, kuinka työntekijä tai opiskelija tulee kohdelluksi tai itse kohtelee muita yhteisön jäseniä. Uskonnon harjoittaminen tai vakaumus eivät kuitenkaan saa kohtuuttomasti vaikuttaa työskentelyyn tai työyhteisön toimintaan. Syrjivä toiminta on kiellettyä, vaikka sitä perusteltaisiin uskonnollisilla tai vakaumuksellisilla syillä.”

---

² Kts. <http://www.helsinki.fi/tasa-arvo/suomi/syrjvastuunn.html>.

Katsotaanpa... Syrjivää toimintaa en ole harrastanut, koska asemani puolesta minulla ei olisi mahdollisuutta syrjiä ketään vaikka tahtoisin. En ole yhdessäkään kirjoituksessani ilmaissut haluavani syrjiä ketään, kehottanut ketään syrjimään ketään tai kannattanut kehenkään kohdistettua syrjintää. Vakaumukseni ei vaikuta millään tavoin työskentelyyni tai työyhteisön toimintaan. Mahdollista on, että työyhteisön jotkut jäsenet pitävät vakaumustani niin ahdistavana, että se vaikuttaa *heidän* työskentelyynsä, mutta siitä minä en aio ottaa vastuuta. Vakaumukseni on siis täysin legitiimi, joten Kärkkäisen mainitsema syrjinnän vastainen suunnitelma, samoin kuin Suomen perustuslaki ja YK:n ihmisoikeuksien julistus suojelevat oikeuttani ilmaista mielipiteeni, esim. tällä “julkisella foorumilla”. Kehottiko Kärkkäinen kirjeessään laitostani rikkomaan edellä lueteltujen asiakirjojen kirjainta ja henkeä?

Mielestäni on ällistyttävää, että Kärkkäisen kaltaiset henkilöt kokevat olevansa suvaitsevaisia ja taistelevansa suvaitsevaisuuden puolesta suvaitsemattomuutta vastaan. Vaikka heidän yhteiskunnalliset mielipiteensä ällöttävät minua, pidän tärkeänä, että heillä on oikeus ilmaista ne. Muuta en edellytä kuin vastaavaa suvaitsevaisuutta heidän taholtaan. Toivo vaikuttaa turhalta.

Jussi Halla-aho
<http://jussi.halla-aho.com/scripta>